

Sygn. akt IX U 1586/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale:

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2015r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. J. (J.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 5 sierpnia 2014 r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy począwszy od 29 maja 2014r do 27 listopada 2016r.

Sędzia

Sygn. akt IXU 1586/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 05.08.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. J. (J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia w sytuacji gdy, stwierdzona przez lekarza orzecznika częściowa niezdolność do pracy powstała w dniu 22.05.2014r. tj. po upływie 18 miesięcy od ustania zatrudnienia.

Ubezpieczony w odwołaniu od niniejszej decyzji domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do renty podnosząc, iż niezdolność do pracy nie powstała w momencie złożenia wniosku, a jeszcze w trakcie wykonywania pracy zawodowej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...) Jest uprawniony do świadczenia przedemerytalnego.

W dniu 29.05.2014r. złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia.

Orzeczeniem z dnia 18.07.2014r. lekarz orzecznik stwierdzając zaburzenia afektywne dwubiegunowe z przebyłym stanem maniakalnym orzekł, że jest on częściowo niezdolny do pracy do lipca 2015r., a niezdolność ta istniała na dzień wystawienia zaświadczenia o stanie zdrowia tj. na dzień 22.05.2014r.

Z uwagi na fakt, iż ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do dnia 20.09.2010r. organ rentowy stwierdził, iż niezdolność do pracy powstała po upływie 18 miesięcy od tej daty i w związku z powyższym odmówił prawa do wnioskowanego świadczenia.

Bezsporne jest między stronami, że ubezpieczony udowodnił ogólny staż pracy w wymiarze 35 lat i 9 miesięcy okresów składkowych oraz 1 rok, 10 miesięcy i 9 dni okresów nieskładkowych.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego.

W toku niniejszego postępowania w wyniku przeprowadzonego badania przez biegłego lekarza sądowego specjalistę z zakresu psychiatrii stwierdzono u ubezpieczonego dwubiegunową chorobę afektywną z obecnym aktualnie epizodem depresyjnym, utrzymującym się obniżonym nastrojem, spadkiem aktywności celowej, zaburzeniami snu, brakiem chęci do działania oraz myślami rezygnacyjnymi.

Stopień nasilenia powyższego chorzenia psychiatrycznego powoduje u ubezpieczonego całkowitą niezdolność do pracy od dnia 27.11.2014r. na dwa lata.

Dowód: opinia biegłej z zakresu psychiatrii Lek.med. B. D. z dnia 04.01.2015r. (k.17-20 a.s.)

Strony postępowania nie wniosły zastrzeżeń do opinii.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

Zgodnie z art.57 ust.1 pkt.1,2,3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. z 2013r. poz.1440 ze zm.) koniecznymi przesłankami prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy są:

1. istnienie niezdolności do pracy,
2. posiadanie wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych,
3. powstanie niezdolności w okresach składkowych i nieskładkowych wymienionych w art.57 ust.1 pkt.3 ww. ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Częściowo niezdolną do pracy jest, zgodnie z art.12 ust.3 powoływanej ustawy, osoba, która utraciła w znacznym stopniu zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych.

Całkowicie niezdolną do pracy jest natomiast osoba, która, stosownie do art.12 ust.2 ustawy jw., utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Jednocześnie jak stanowi art.57 ust.2 powołanej powyżej ustawy przepisu art.1pkt.3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Zdaniem Sądu w sprawie nie ulega wątpliwości, iż ubezpieczony z przyczyn psychiatrycznych jest całkowicie niezdolny do pracy na okres dwóch lat od daty przeprowadzenia badania przez biegłą.

Za takim przyjęciem przemawia opinia biegłej psychiatry lek. med. B. D., którą to opinię Sąd w pełni podzielił, jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego oraz dokonaniu szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji, a także logicznie i przekonująco uzasadnioną. Żadna ze stron nie zakwestionowała wniosków tej opinii.

Mając powyższe na uwadze, jak również bezsporną okoliczność, że ubezpieczony udowodnił okres składkowy i nieskładkowy znacznie przekraczający 25 lat należy wskazać, iż dla uzyskania prawa do renty nie musi on spełnić przesłanki, o której mowa w art.57 ust.1 pkt.3.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd z mocy art. 477¹⁴§ 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

Sędzia